

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 97/2021
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против тужене ББ из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1024/19 од 15.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1024/19 од 15.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 1024/19 од 15.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 1024/19 од 15.10.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П 1190/19 од 27.08.2019. године, којом је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете, због нанетих душевних болова због повреде части и угледа, исплати износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом од 13.11.2018. године до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, у смислу члана 162. став 1. Устава Републике Србије и члана 52. став 1. Закона о јавном тужилаштву, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, коју тужилац тврди да је претпео услед тога што је тужена, као Виши јавни тужилац у Ваљеву, у допису Ктр. 469/17 од 24.08.2017. године, написала да овде

тужилац „злоупотребљава право на подношење противтужбе“, а што је по мишљењу тужиоца неистина и представља омаложавање тужиоца као адвоката.

Врховни касациони суд је размотрио правне разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова и наводе изнете у ревизији тужиоца, па је установио да у овој парници нема услова за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Примена овог института је резервисана за питања из домена примене материјалног права. У ревизији тужиоца се не конкретизује правно питање које би се разматрало кроз институт изузетне дозвољености ревизије, већ се указује на питања процесног права и битне повреде одредаба парничног поступка, што нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1 ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 01.09.2017. године, са захтевом за накнаду штете у износу од 50.000,00 динара, о којем је одлучено првостепеном пресудом донетом 27.08.2019. године. Другостепена пресуда је донета 15.10.2020. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по срењем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић